

પત્રિકા
૧૪૦

શિરાગે હિંદાયત

૦૫/૦૧/૧૮

૧૭ ર.સાની

મોઅમીનને અજીથ્યત

“બેશક જે લોકો અલ્લાહ તથા તેના રસૂલને ઈજા પહોંચાડે છે તેમના પર અલ્લાહે દુનિયા તથા આખેરતમાં ફિટકાર કર્યો છે અને તેમના માટે ફજેત કરનારો અગ્રાબ તૈયાર કર્યો છે.”

(સ્વરચે અહૃત્તાબ્દ, આયત નં. ૫૭)

અલ્લાહુતાલા કુરાનમાં એ લોકોને સંબોધે છે જેઓ અલ્લાહ અને તેના રસૂલને ઈજા (અજીથ્યત) પહોંચાડે છે. અજીઝો આપણે સૌ એમ વિચારતા હશું કે આ એ લોકો હશે જે રસૂલ^(સ.અ.૭.) ના જમાનામાં તેમને અજીથ્યત આપતા હતા. બેશક તે લોકો તો છે જ જોણો રસૂલ^(સ.અ.૭.) અને તેમની એહુલેબૈત^(અ.મુ.સ.) ને સત્તાવ્યા, નુકસાન પહોંચાડ્યું પણ જ્યારે આપણે હજરત રસૂલેખુદા^(સ.અ.૭.) ની હદ્દીસ જોઈએ:

“જેણે કોઈ મોભીનને ઈજા અને તકલીફ આપી બસ ખરેખર તેણે મને ઈજા અને તકલીફ આપી.”

આ હદ્દીસ જોયા પછી આપણાને ઘ્યાલ આવે છે કે આપણો શુમાર આ લોકોમાં તો નથી ને?

આપણે તો અલ્લાહ અને રસૂલ^(સ.અ.૭.)ને માનવાવણા, ચાહવાવણા. આપણે કઈ રીતે તેમને અજીથ્યત આપી શકીએ??!! તો અજીઝો અલ્લાહુતાલાએ કુરાનમાં તેની પણ સમજણા આપી છે.

“અને જે લોકો ઈમાનદાર પુરુષો તથા ઈમાનદાર સ્ત્રીઓને તેમના કાંઈકસૂર વિના (તોહમત મૂકી) ઈજા પહોંચાડે છે. તેઓ ખરેખર જ દોષારોપણ (બોહૃતાન) અને ખુલ્લા ગુનાહોનો બોજો પોતાના શીરે ઉપાડે છે.” (સ્વરચે અહૃત્તાબ્દ, આ. ૫૮)

આથી એ સાબીત થાય છે કે ઈજા પહોંચાડવું એટલે નુકસાન પહોંચાડવું જેમાં ઘણી બાબતો આવી જાય છે. જેમ કે,

૧) તોહમત (બોહતાન), ૨) કોઈનું અપમાન કરવું,

૩) કોઈના માટે સુઅ-જન (ખરાબ વિચાર) કરવું,

૪) લડાઈ-ઝડા,

૫) શેરીઓમાં અડયાણદ્વારા થાય તેવી રીતે વાહન મુકવા.

૬) જાહેર સ્થળો મસજિદો, ઈમામવાડો કે બગીચાઓમાં કચરો અને ગંદકી ફેલાવવું,

૭) બેઝીકરાઈથી વાહન ચલાવવું,

૮) અવરજવરોના માર્ગમાં પ્રોગ્રામો ગોઠવવા,

૯) મોટા અવાજે ટેપ કે લાઉઝસ્પીકર વગાડવું,

૧૦) શેરીમાં એવી રીતે રમવું કે બીજાને નુકસાન પહોંચે,

૧૧) લોકોના ઐબોને જાહેર કરવા, ૧૨) મોમીનનું દીલ તૂટે એવી વાત કરવી.

આ બાબતો તે છે જેનાથી આપણી કૌમમાં અને જિંદગીમાં અડયાણ ઉભી થાય છે. ઈસ્લામ ધર્મમાં બીજાને નુકસાન પહોંચાડવાની સખત મનાઈ કરવામાં આવી છે. પછી તે આર્થિક નુકસાન હોય કે શારીરિક, માલનું હોય કે ઈજાતનું. કોઈપણ પ્રકારે બીજાને નુકસાન પહોંચાડવું અલ્લાહ અને રસ્લૂ (સ.અ.ન.) ને અઝીયતનું કારણ છે.

મૌલા અલી(અ.સ.) ફરમાવે છે “જેણો કોઈ મોઅમ્રીન બંદાને ઈજા અને તકલીફ પહોંચાડી તેણો મારી સામે જંગનું એલાન કર્યું. કોઈ મુસલમાન માટે એ હલાલ નથી કે તે કોઈ મોઅમ્રીનને કરાવે.”

(મિજાનુલ હિકમત, ભાગ-૧, પેજ નં. ૧૬૧)

અઝીઓ! આપણે જાણતા અને અજાણતા ઘણી વખત મોઅમ્રીનોને તકલીફ પહોંચાડી દઈએ છે અને મોટી વાત તો એ છે કે આપણાને એ વાતનો ઓહસાસ પણ નથી થતોકે આપણે અલ્લાહના સખત અગ્રાબને વહોરી લીધો છેકે જેના માટે આપણે

ઈસ્તેગફાર, તૌબા અને માઝી પણ તલબ નથી કરતા.

હંગરત રસૂલેખુદા^(સ.ભ.૧.)એ “જે શખ્સ કોઈ મોઅમીનને ગમગીન કરી નાખે પછી તેને આખી દુનિયા પણ આપી દે પણ એ તેનો કષ્ટશરો (ભુગતાન) નહીં બની શકે અને વળી તેને તેનો દુનિયા આપવાનો અજ (બદલો) પણ નહીં મળે.” (મિજાનુલ લિકમત, ભાગ-૧)

અંગીડો યાદ રાખજો! બીજાને નુકસાન પહોંચાડીને, બીજાને તકલીફ આપીને, બીજાને દુઃખી કરીને ઈન્સાન પોતે કદી સુખી બની શકતો નથી. બીજાના માર્ગમાં અવરોધ ઉભા કરનારની કિંદગી અવરોધો અને અડચણો, દુખો અને તકલીફો, નુકસાન અને ત્રાસથી સુરક્ષિત રહી શકતી નથી.

ઈમામ સાદીક^(અ.સ.)એ ફરમાવ્યું “ખુદાની કસમ ! નેક લોકો કામિયાબ થઈ ગયા, શું તમે જાણો છો કે આ લોકો કોણ છે? તેઓ કે જેઓ કીડી સુધ્યાને પણ ઈજા અને નુકસાન નથી પહોંચાડતા.”

(મિજાનુલ લિકમત, ભાગ-૨, ૬૬)

ઈમામ^(અ.સ.) ફરમાવે છે “ન તો નુકસાન પહોંચાડો અને ન તો નુકસાન ઉપાડો.” બીજાને નુકસાન ન પહોંચાડવું એક સદકો છે જે ઈન્સાન પોતાને માટે આપી રહ્યો છે.

હંગરત રસૂલેખુદા^(સ.ભ.૧.)એ ફરમાવ્યું “બે ખાસીચ્યતો એવી છે જેનાથી બહેતર કોઈ ચીજ નથી: અલ્લાહુતાલા ઉપર ઈમાન અને અલ્લાહના બંદાઓને ફાયદો પહોંચાડવો. એજ રીતે બે ખાસીચ્યતો એવી બુરી છે, જેનાથી બદતર અને ખરાબ કોઈ ચીજ નથી: અલ્લાહની સાથે બીજાને શરીક કરવું અને અલ્લાહના બંદાઓને નુકસાન પહોંચાડવું.”

જ્યારે કોઈ ઈન્સાન બીજાના દુઃખોને દૂર કરે છે તો તેના પોતાના જીવનમાં સુખ જોવે છે અને જિંદગીમાં અમન અને સલામતી લાવે છે. આપણે અગર કોઈને સુખ ન

આપી શકીએ તો કાંઈ નહીં પણ કોઈને દુઃખી તો ન જ કરીએ, આપણે આટલું કરીએ કે આપણા વિચારો, શબ્દો, અંગો અને કાર્યોથી કોઈને નુકસાન કે તકલીફ ન પહોંચાડ્યે. જ્યારે આવું બિનહાનિકારક જીવન પસાર કરશું તો ઈન્દ્રાભલાહ આપણું જીવન સુખોથી છલકાઈ જશે.

મનોચિકીત્સકો કહે છે કે જે લોકો સતત બીજાને મહદુદ્ધ્ય થાય છે તેઓ ઓછો તણાવ અનુભવે છે, ઉચ્ચ કલ્ખાની માનસિક તંદુરસ્તી માણે છે. જ્યારે બીજાને ફાયદો પહોંચાડે છે તો એક પ્રકારનો માનસિક સંતોષ અને રૂહાની લગ્નું મહેસૂસ થાય છે.

જેવી રીતે આપણે વાહન ચલાવતી વખતે ધ્યાન રાખીએ છીએ કે કોઈને અથડાઈ ન જઈએ કારણ કે તેનું પરિણામ જખમ, ઈજા અને નુકસાન છે. એવી જ રીતે જીવનના ડગલે અને પગલે ધ્યાન રાખીએ કે કોઈની સાથે અથડામણા ન થઈ જાય કે બીજાને નુકસાન ન પહોંચે અને સાથે સાથે એ વાતનું ખાસ ધ્યાન રાખીએ કે જે બાબતથી અલ્લાહ અને રસૂલને ઈજા પહોંચે છે તે જ બાબત આપણા જમાનાના ઈમામને પણ અગ્રીયત આપે છે. એક બાજુ આપણે તેમનો ઈન્ટોકાર કરીએ, તેમના ઝહરની દુઅા કરીએ અને પછી આપણા જ કાર્યો દ્વારા તેમને અગ્રીયત આપીએ શું તે યોગ્ય છે?

ઈમામ સાદિક^(અ.સ.) ફરમાવે છે કે “તમે અમારી માટે ઈજ્ઝીતનું સબબ બનો ન કે કિલ્લતનું.”

તો અગ્રીઝો! આવો અલ્લાહ તથાલા પાસે દુઅા કરીએ કે તે આપણને એવી તૌકીક આપે કે હુંમેશા બીજાને ફાયદો પહોંચાડીએ, સુખી કરીએ અને કોઈને નુકસાન ન પહોંચાડીએ. જેથી ઈમામ^(અ.સ.) નો ઝહર જલ્દી થઈ જાય. (ઇ.આમીન)

અલ્લાહુમ્ અજળુલ લે વલીયેકલ ફરજ.

પ્રકાશક : હાજુનાજુ ભેમોરિયલ ટ્રસ્ટ

વેબસાઈટ : www.hajinaji.com ઈમેલ : hajinajitrust@gmail.com